

עפ"ג 23436/03 - מדינת ישראל נגד ראמי אלעדם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

13 Mai 2014

עפ"ג 14-03-23436 מדינת ישראל נ'
אלעדם

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד

כב' השופטת הדס עובדיה

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

המעוררת
מדינת ישראל

נגד
רambi אלעדם

המשיב

ונכחים:

ב"כ המעוררת עו"ד קרן וקסלר המשיב ובא כוחו עו"ד רמי יונס

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

המשיב הורשע על פי הודהתו בתיק פלילי 13-09-27809 (בית משפט השלום בפתח תקווה) בעבירות של שהיה בלתי חוקית, הסעת 10 שוהים בלתי חוקיים, נהיגה ללא רישיון ולא ביטוח, הפרעה לשוטר במלוי תפקידו ונήיגה פוחצת של הרכב ונדן ל-9 חודשים מאסר בפועל, ל-6 חודשים מאסר על תנאי ו-3 חודשים מאסר על תנאי המפורטים בヅר הדין, נפסל מלנהוג למשך שנה מיום שחרורו ממאסר ורכבו חולט.

הערעור מכoon כלפי קולות עונש המאסר בפועל, וב"כ המעוררת טוענת בהודעת הערעור ובטעונה בפנינו כי שגה בית משפט כאמור הטיל עונש אחד בגין כל העבירות נשא גזר הדין, שכן גם אם מדובר באירוע אחד, כפי שקבע בית משפט כאמור וכפי שטען ב"כ המשיב בעיקרי הטיעון שהגיע בכתב, הרי מן הראוי היה לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחת מסוגי העבירות נשא גזר הדין, דהיינו, להסעת השב"חים, לעבירות התעבורה ולהתנהגות כלפי השוטר כאשר המערער הפריע לו למלא את תפקידו ונרג נהיגה פוחצת על מנת להימלט ממנו, יחד עם השוואים הבלתי חוקיים שהסייע, עד שנעצרו.

לטענת המעוררת, עונש המאסר שהוטל על המערער חורג ממדיניות הענישה כאשר מדובר בהסעת שב"חים ובנהיגה

עמוד 1

כפי שנג המערער כדי להימלט מהשוטר, ללא רישון נהיגה ולא ביטוח כאשר הוא שוהה בלתי חוקי בעצמו.

ב"כ המשיב טוען בעיקרי הטיעון, כי צדק בית משפט קמא כאשר התייחס לאירוע אחד, וגם אם במהלךו נעצרו על ידי המשיב מספר עבירות, לא מן הראי היה לגוזר עליו עונשים נכבדים בגין כל קבוצת עבירות, כפי שטווענת ב"כ המערערת.

ב"כ המערערת סומכת טענה על פסק דין של בית המשפט העליון בע"פ 2789/13 מדינת ישראל נ' זון חמדי מפי כב' השופט רובינשטיין, לפיו כאשר התקיימו שני אירועים נפרדים בכתב האישום- הסעת שוהים בלתי חוקיים, וניהול המרדף המשוכן עם השוטר- מחויב היה בית המשפט קמא לקבוע שני מתחמי ענישה (ר' סעיף ה' לפסק הדין).

בסעיף י"א לפסק הדין הנ"ל קבע כב' השופט רובינשטיין כי המתחם ההולם לעניין מלינים, מסיעים ומעסיקים בנסיבות מחמירות, צריך להיות בין 5 ל-15 חודשים מאסר, שכן בעניין זה יש חשיבות עצומה להרעתה, כיוון שמדובר בעבירה שעיקרה כלכלי.

אף לדעתנו תואמים דברי כב' השופט רובינשטיין בע"פ 2789/13 הנ"ל את מצבו של המשיב, שכן לא רק שהסע שב"חים אלא אף הוא שוהה בלתי חוקי ולא רק שנמלט מהשוטר שביקש לעצור אותו, אלא הוא עשה זאת כאשר נהוג בצורה שסיכנה אחרים, גם שלמרחוק קצר, וכאשר אין לו רישון נהיגה ונהייתה איננה מבוטחת.

משמעותם פנוי הדברים, הרי גם אם בית המשפט קמא לא קבע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מסוגי העבירות נושא גזר הדין, כפי שתוארה ב"כ המאשימה בפניו וכפי שטווענת ב"כ המערערת בהודעת הערעור, הרי עונש מאסר לתקופה של 9 חודשים חורג מדיניות הענישה הרואה, כאשר מדובר בהסתמך שב"חים תוך שהוא בלתי חוקית ובנסיבות נלוות כפי שעבר המערער באירוע נושא הערעור.

בית משפט קמא אמונה התחשב בעברו הפלילי של המערער, אך קבע כי מדובר בעבר ישן, כפי שכן הם כך פנוי הדברים, אך אין להתעלם מסוג העבירות נושא הרשותינו הקודמות של המערער, שבгинן ריצה עונשי מאסר.

לאור כל האמור לעיל, וכאשר אנו מעריכים לנגד עינינו את הכלל לפיו ערכאת ערעור איננה מצחה את הדין עם נאשם שהחליטה להחמיר בעונשו, אנו קובעים כי המשיב ירצה 15 חודשים מאסר בפועל החל מיום מעצרו 11.9.13.

יתר חלקו גזר הדין בת.פ. 27809-09-13 (בית משפט השלום בפתח תקווה) יעדמו בתוקףם.

ניתן והודיע היום י"ג איר
תשע"ד, 13/05/2014
במעמד ב"כ הצדדים
והמשיב.

